

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila a JUDr. Jaromíra Klepše v právní věci

žalobce: **P. B.**
zastoupen advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti

žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. 567/2019-160-SPR/3 ze dne 6. 5. 2019

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** právo na náhradu nákladů řízení **nepřiznává**.

Odůvodnění:

I. Předmět sporu

1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhá přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí, jímž žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí

Magistrátu hl. m. Prahy, odboru dopravněsprávních činností (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 28. 3. 2017, č. j. MHMP 488709/2017, sp. zn. S-MHMP 305448/2017 o zamítnutí námitek žalobce proti záznamu 12 bodů v evidenční kartě řidiče (dále jen „rozhodnutí I. stupně“).

II. Napadené rozhodnutí

2. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že dne 28. 2. 2017 bylo správním orgánem I. stupně vyhotoveno oznámení o dosažení 12 bodů v bodové kartě řidiče a současně výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění.
3. Žalovaný dále uvedl, že žalobce namítal nedostatečnost podkladů pro vydání rozhodnutí, neboť správní orgán I. stupně nemůže při svém rozhodování vycházet pouze z oznámení o uložení blokové pokuty, ale musí detailně posoudit jednotlivé pokutové bloky a rozhodnutí, k nimž se předmětná oznámení vztahují. Žalovaný konstatoval, že správní orgán I. stupně je v řízení o námitkách oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam v registru řidičů, zda byl tento záznam proveden zcela v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení jednání obsaženému v příloze k zákonu č. 361/2000 Sb., zákona o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění účinném od 1. 1. 2019 do 30. 6. 2020 (dále jen „zákon o silničním provozu“). Žalovaný shledal podklady způsobilými pro záznam v registru řidičů a zdůraznil, že správní orgán I. stupně v řízení o námitkách nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, neboť je na ně nutné nahlížet jako na správné a zákonné do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zruší. K tomu poukázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 233/2015 - 58 ze dne 9. 6. 2016 a č. j. 5 As 168/2014 - 44 ze dne 26. 5. 2016.
4. Dále žalovaný zdůraznil, že rozsah reakce odvolacího správního orgánu na konkrétní námitky je co do šíře odůvodnění spjat s otázkou hledání míry, a proto zpravidla postačuje, jsou-li vypořádány alespoň základní námitky účastníka řízení.

III. Žaloba

5. Žalobce v žalobě předně namítl, že žalovaný ignoroval rozhodování jiných správních orgánů ve věcech shodných a významně tak narušil právní jistotu účastníka řízení, a je tak nezbytné přispět ke sjednocování rozhodovací praxe správních orgánů. Dále uvedl, že žalovaný ignoroval předložené důkazní prostředky, neboť přílohou jeho odvolání bylo i rozhodnutí jiného odvolacího správního orgánu ve shodné věci, z něž plyne, že je zcela běžnou praxí odvolacího správního orgánu posuzovat i jednotlivé podklady rozhodnutí z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče. Žalobce dále napadl jednotlivé poklady jako nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče, konkrétně k rozhodnutí ve věci přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu, č. j. DOP/33086/2015/1048/2015-bdin, k rozhodnutí ve věci přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2) zákona o silničním provozu, č. j. PVMU 47546/2016 16a, a k rozhodnutí ve věci přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu, sp. zn. ST-MMJ/OD/18384/2016, uvedl, že nejsou splněny formální náležitosti a existují významné pochybnosti o přezkoumatelnosti rozhodnutí. Žalobce spatřuje nedostatek v uváděných povinnostech stanovených příslušnou právní normou, neboť k ohrožení majetku či zdraví může dojít i za dodržení ohleduplnosti účastníka. Žalovaný v napadeném rozhodnutí neprokázal naplnění materiálního aspektu přestupku a

pouze konstatoval, že přestupkem je takové jednání, které ohrožuje alespoň v míře nepatrné zájem společnosti, avšak toto ohrožení není jakkoli podložené. Z rozhodnutí není patrné, jakým způsobem mělo dojít ke spáchání přestupku a i z popisu jednání účastníka není zjevné dostatečné zjištění věci, když obviněný již na místě uváděl skutečnosti, které by mohly zpochybnit jeho odpovědnost za přestupek. Dále správní orgán nenařídil ústní jednání ve věci, čímž pochybil, neboť tak mohlo opět dojít k nedostatečnému zjištění věci. Dále nejsou zajištěny veškeré pohnutky účastníka vedoucí k přestupkovému jednání a celé rozhodnutí se jeví jako nepřezkoumatelné, neboť nelze přesně určit místo spáchání přestupku, ani jeho podstatu.

IV. Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě zopakoval obsah napadeného rozhodnutí a dále uvedl, že podklady pro záznam bodů jsou dostatečné a žalobcovy námitky nedůvodné. Žalovaný proto navrhl, aby městský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

V. Posouzení věci městským soudem

7. Městský soud nejprve shledal, že jsou splněny podmínky řízení, žaloba je přípustná, byla podána včas a osobou oprávněnou. Následně vycházejí ze skutkového a právního stavu, jenž zde byl v době vydání napadeného rozhodnutí, přezkoumal toto rozhodnutí na základě podané žaloby v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“)], včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlídnout z úřední povinnosti.
8. Městský soud rozhodl podle § 51 s. ř. s. bez nařízení ústního jednání, neboť účastníci řízení nevyjádřili s tímto postupem po poučení daném soudem nesouhlas. Důvodem pro nařízení jednání nebyla ani potřeba dokazování, neboť veškeré potřebné listiny jsou obsaženy ve správním spisu, jímž se dokazování neprovádí (rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 Afs 8/2008 - 117 ze dne 29. 1. 2009, č. 2383/2011 Sb. NSS).
9. Úvodem právního hodnocení městský soud předesílá, že si je vědom toho, že šestý senát Nejvyššího správního soudu usnesením č. j. 6 As 174/2019 - 25 ze dne 26. 3. 2020 předložil v zájmu sjednocení rozporné judikatury rozšířenému senátu tyto otázky:
 - 1) Uplatní se v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů podle § 123f zákona o silničním provozu koncentrace řízení podle § 82 odst. 4 správního řádu?
 - 2) Jestliže podkladové rozhodnutí resp. oznámení o přestupku samy o sobě nevyvolávají pochybnosti o správnosti zaznamenaných bodů, je správní orgán, který provádí záznam bodů v registru řidičů, povinen věcně posoudit veškeré námitky vytýkající podkladovému rozhodnutí či pokutovému bloku nejrůznější vady, nebo se musí věcně zabývat jen takovými námitkami, jejichž opodstatněnost by bránila provedení záznamu odpovídajícího počtu bodů v registru správné osobě od správného data, a které zároveň nebylo možné řešit v jiném řízení (např. žádostí o obnovu blokového řízení)?
 - 3) Musí si správní orgán opatřit originály pokutových bloků za účelem věcného posouzení námitek proti nim i v případě, že jde o námitky důkazně nepodložené, formulované paušálně (vytýkají pokutovým blokům většinu všech myslitelných vad) a uplatňované šablonovitě (tytéž formulace opakovaně kopírované v různých podáních téhož právního zástupce bez ohledu na okolnosti konkrétního případu)?

10. Odpovědi na položené otázky, ať už budou jakékoli, však nemohou mít vzhledem k okolnostem tohoto řízení vliv na jeho výsledek, proto městský soud rozhodnutí rozšířeného senátu nevyčkal. V nynější věci totiž není předmětem sporu koncentrace řízení, jelikož žalobce uplatnil své výhrady v rámci řízení I. stupně; podkladovým rozhodnutím nebyl ani v jednom případě pokutový blok; a nakonec správní orgány v rámci správního řízení vyžádaly všechna podkladová rozhodnutí a vypořádaly se s námitkami zpochybňujícími jejich způsobilost být podkladem pro zápis bodů do registru řidičů. Podrobněji se k jednotlivým námitkám vyjádří městský soud níže.
11. Z logiky žalobních bodů se městský soud nejprve zabýval tvrzenou nepřezkoumatelností napadeného rozhodnutí. Z obsahu správního spisu vyplynulo, že žalobce dosáhl 12 (resp. 13) bodů v bodovém hodnocení v registru řidičů. Z výpisu z evidenční karty žalobce ze dne 23. 4. 2019 bylo zjištěno, jakých přestupků se žalobce dopustil. Ve všech případech se jednalo o opakované překročení maximální povolené rychlosti mimo obec (naměřená rychlost 110 km/h až 194 km/h), a to v období od 15. 2. 2015 do 23. 8. 2016. Ve všech případech bylo vedeno standardní správní řízení, pokuty nebyly uloženy v blokovém řízení. Proti oznámení o dosažení 12 bodů a výzvě k odevzdání řidičského průkazu ze dne 28. 2. 2017 podal žalobce námitky, které Magistrát hl. města Prahy 28. 3. 2017 zamítl jako nedůvodné a provedený záznam 12 bodů ke dni 20. 2. 2017 potvrdil. Správní orgán I. stupně vycházel z rozhodnutí Městského úřadu Velké Meziříčí, odboru dopravy a silničního hospodářství č. j. DOP/6622/2015/1048/2015-bdin, v právní moci dne 23. 7. 2015, ve spojení s rozhodnutím Krajského úřadu Vysočina, oddělení ostatních správních činností č. j. KUJI 50969/2015, sp. zn. OOSČ 542/2015 OOSC/179, v právní moci dne 23. 7. 2015, na jehož základě bylo žalobci zaznamenáno 5 bodů za přestupek dle § 125 odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu ze dne 15. 2. 2015, (dále jen „rozhodnutí Městského úřadu Velké Meziříčí“). Dále vycházel z rozhodnutí Magistrátu města Prostějov, odboru občanských záležitostí – přestupkového oddělení sp. zn. OOOZ 782/2016 Kas, č. j. PVMU 47546/2016 16a, v právní moci dne 9. 7. 2016, na jehož základě bylo žalobci zaznamenáno 5 bodů za přestupek dle § 125 odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu ze dne 28. 2. 2016, (dále jen „rozhodnutí Magistrátu města Prostějov“). Dále vycházel z rozhodnutí Magistrátu města Jihlavy, odboru dopravy sp. zn. SZ-MMJ/OD/18384/2016 ve spojení s rozhodnutím Krajského úřadu Vysočina, oddělení ostatních správních činností č. j. KUJI 13919/2017, sp. zn. OOSČ 67/2017 OOSC/32, v právní moci dne 20. 2. 2017, na jehož základě byly žalobci zaznamenány 3 body za přestupek dle § 125 odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu ze dne 23. 8. 2016, (dále jen „rozhodnutí Magistrátu města Jihlavy“). Správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí konstatoval, že způsobilost všech podkladů, na jejichž základě byl proveden záznam bodů do žalobcovy evidenční karty, je dána, jelikož šlo o uvedená rozhodnutí o přestupcích.
12. Řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je upraveno v zákoně o silničním provozu. Řidiči motorového vozidla, kterému byla příslušným orgánem uložena sankce za přestupek zařazený v systému bodového hodnocení (příloha k zákonu o silničním provozu), příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností v registru řidičů zaznamená stanovený počet bodů (§ 123b odst. 1 zákona o silničním provozu). Po dosažení celkového počtu 12 bodů řidič pozbývá řidičské oprávnění a následně je povinen odevzdat řidičský průkaz (§ 123c zákona o silničním provozu).

13. Městský soud shledal, že napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné. Žalovaný odpovídajícím způsobem rekapituloval průběh řízení a vypořádal námitky, které žalobce v průběhu řízení vznášel. K tvrzenému pochybení žalovaného, které mělo spočívat v nevypořádání se s předloženými rozhodnutími Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, žalovaný v napadeném rozhodnutí výslovně uvedl, že se s právním názorem uvedeného správního orgánu neztotožňuje, neboť sám vychází z judikatury Nejvyššího správního soudu. Žalovaný se vypořádal i s ostatními námitkami spočívajícími v tvrzeném porušení legitimního očekávání (řka, že rozhodnutí jiných správních orgánů nezakládají žalobci legitimní očekávání, nanejvýš mohou dokládat nejednotnost v rozhodování různých správních orgánů) nebo v tvrzené nezpůsobilosti podkladů pro záznam v registru řidičů (řka, že podklady jsou podle názoru žalovaného pro zápis bodů zcela způsobilé). Naposled uvedenou námitku vypořádal žalovaný stručně a pomocí citace, v níž Nejvyšší správní soud k obsahově shodné námitce téhož zástupce (*„přestupkové jednání nebylo v rozhodnutí vymezeno“*) konstatoval, že předmětné rozhodnutí tyto náležitosti obsahuje. Takto obecné odůvodnění považuje městský soud za dostatečné vzhledem k obsahu odvolání, jež vůbec nezohledňuje konkrétní okolnosti dané věci, neboť – jak je městskému soudu z úřední činnosti známo – žalobcův zástupce vznáší totožné námitky ve všech typově shodných správních řízeních, v nichž zastupuje. Z rozhodnutí je patrné, z jakých skutkových zjištění žalovaný vyšel, jaké důkazy provedl a o co opřel své právní závěry. Žalovaný vypořádal i žalobcovy námitky ohledně údajných formálních nedostatků pokutových bloků, a to poukazem na to, že body byly do žalobcova bodového hodnocení zaznamenány na základě pravomocných rozhodnutí správních orgánů, nikoli na základě pokutových bloků. Ostatně polemizuje-li žalobce s argumenty obsaženými v rozhodnutí a vytýká-li mu určité vady, zřejmě nemůže být nepřezkoumatelné.
14. Co se týče žalobcovy námitky, že žalovaný ignoroval předložené důkazní prostředky, neboť přílohou jeho odvolání bylo i rozhodnutí odvolacího správního orgánu (Krajský úřad Moravskoslezského kraje ve věcech sp. zn. MSK 126113/2014 ze dne 22. 10. 2014 a sp. zn. 121761/2014 ze dne 12. 11. 2014) ve shodné věci, soud uvádí, že v oběma žalobcem tvrzených případech se jednalo o přezkum pokutových bloků, které byly podkladem pro záznam bodů. Nejedná se tedy o případy shodné, ani podobné, neboť v tomto řízení byly podkladem pro záznam bodů do bodové karty řidiče vždy správní rozhodnutí (k tomu blíže bod 11 a 17 tohoto rozhodnutí). Žalobcem poukazovaná rozhodnutí tak neprokazují, že by existovala správní praxe, která by zakládala legitimní očekávání žalobce v této věci.
15. Nejzásadnější otázkou v projednávané věci je posouzení způsobilosti podkladů pro záznam bodů. Ve všech třech případech bylo podkladem rozhodnutí správního orgánu ve standardním správním řízení (nejednalo se o uložení pokuty v tzv. blokovém řízení). Správní orgán I. stupně je v řízení o námitkách oprávněn zkoumat jen to, zda existuje způsobilý poklad pro záznam v registru řidičů, zda byl tento záznam proveden zcela v souladu se způsobilým podkladem a zda počet bodů odpovídá bodovému hodnocení jednání obsaženému v příloze k zákonu o silničním provozu (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 233/2015 - 58 ze dne 9. 6. 2016 č. j. 5 As 168/2014 - 44 ze dne 26. 5. 2016). Je třeba přisvědčit žalovanému, že správní orgán v tomto řízení *„zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je“* (rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 96/2008 - 44 ze dne 6. 8. 2009). Výjimkou z této zásady jsou toliko zásadní vady podkladového

rozhodnutí, jež vyvolávají jeho nicotnost nebo nezpůsobilost vyvolat právní účinek spočívající v záznamu bodů v registru řidičů.

16. Změnu tohoto právního názoru v žalobcův prospěch nelze očekávat ani od shora avizovaného rozhodnutí rozšířeného senátu, neboť nemožnost namítat v řízení o námitkách vady zakládající „běžnou“ nezákonnost podkladového rozhodnutí je v dosavadní judikatuře Nejvyššího správního soudu přijímána jednotně a přihlásil se k ní také předkládající senát, když v bodě 35 kromě shora uvedené citace rozsudku č. j. 9 As 96/2008 - 44 uvedl, že *„námitkové řízení nemá nabrazovat řízení o opravných prostředcích proti původnímu rozhodnutí (z tohoto hlediska se záznam bodů blíží svou povahou výkonu rozhodnutí na základě exekučního titulu). [...] Proto nemohou být v námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů s úspěchem uplatňovány výtky, které mají místo v řízení o samotném přestupku, např. že přestupek nespáchal obviněný z přestupku, že v řízení o přestupku byl nedostatečně zjištěn skutkový stav nebo že jednání obviněného vůbec není přestupkem.“*
17. Částečně nad rámec nezbytného odůvodnění však městský soud neshledal důvodné ani námitky týkající se způsobilosti podkladových rozhodnutí pro zápis bodů do registru řidičů.

K rozhodnutí Městského úřadu Velké Meziříčí

18. Podkladem pro záznam bodů bylo rozhodnutí Městského úřadu Velké Meziříčí, odbor dopravy a silničního hospodářství, čj. DOP/6622/2015/1048/2015-bdin, ve spojení s rozhodnutím Krajského úřadu Vysočina, oddělení ostatních správních činností, čj. KUJI 50969/2015, sp. zn. OOSČ 542/2015 OOSC/179, na jehož základě bylo žalobci do karty řidiče zaznamenáno 5 bodů za přestupek dle § 125 odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu (překročení nejvyšší povolené rychlosti), přičemž tato rozhodnutí nabyla právní moci dne 23. 7. 2015. Z rozhodnutí vyplývá, že žalobce dne 15. 2. 2015 řídil automobil zn. M., reg. zn. X, na dálnici D1 v km 156 až 142, ve směru na Prahu a překročil povolenou rychlost jízdy, přičemž celý průběh měření je doložen na CD jako videozáznam z digitálního rychloměru PolCam.
19. Žalobcem tvrzená nepřezkoumatelnost shora uvedeného rozhodnutí z důvodu, že nelze přesně určit místo spáchání přestupku, ani jeho podstatu, je lichá. Ze spisového materiálu vyplývá, že žalobce dne 15. 2. 2015 v 10:15 hod. řídil automobil zn. M., reg. zn. X, na dálnici D1 v km 156 až 142, ve směru na Prahu, přičemž mu byla naměřena rychlost 194 km/hod. (max. dovolená rychlost v daném úseku činila 130 km/hod.). Takto specifikované místo je dostatečným vymezením spáchání přestupku, místo spáchání nelze nikterak zaměnit pro jeho jedinečnost označení pozemní komunikace, kterou je D1 s vymezením kilometrovníků. Lze tak přesně zjistit místo a čas spáchání přestupku a rychlost jízdy žalobce. Rozhodnutí tak je způsobilým podkladem pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče.

K rozhodnutí Magistrátu města Prostějov

20. Podkladem pro záznam bodů bylo rozhodnutí Magistrátu města Prostějov, odboru občanských záležitostí – přestupkového oddělení, sp. zn. OOOZ 782/2016 Kas, čj. PVMU 47546/2016 16a, kterým bylo žalobci do karty řidiče zaznamenáno 5 bodů za přestupek dle § 125 odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu (překročení nejvyšší povolené rychlosti). Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 9. 7. 2016. Z rozhodnutí vyplývá, že

žalobce dne 28. 2. 2016 řídil automobil zn. M., reg. zn. X, na dálnici D46, ve směru jízdy na Olomouc, přičemž v km 11 bylo hlídkou Policie ČR, Dálničního oddělení Ivanovice na Hané, prováděno měření rychlosti měřícím zařízením PolCam, kdy u uvedeného vozidla byla při průjezdu naměřena rychlost překračující nejvyšší povolenou.

21. Žalobcem tvrzená nepřezkoumatelnost shora uvedeného rozhodnutí z důvodu, že nelze přesně určit místo spáchání přestupku, ani jeho podstatu, je lichá. Ze spisového materiálu vyplývá, že žalobce dne 28. 2. 2016 v 13:47 hod. řídil automobil zn. M., reg. zn. X, na dálnici D46, ve směru jízdy na Olomouc, přičemž v km 11 bylo hlídkou Policie ČR, Dálničního oddělení Ivanovice na Hané, prováděno měření rychlosti, přičemž žalobci byla naměřena rychlost 188 km/hod. (max. dovolená rychlost v daném úseku činila 110 km/hod). Takto specifikované místo je dostatečným vymezením spáchání přestupku, místo spáchání nelze nikterak zaměnit pro jeho jedinečnost označení pozemní komunikace, kterou je D1 s vymezením kilometrovníků. Lze tak přesně zjistit místo a čas spáchání přestupku a rychlost jízdy žalobce. Rozhodnutí tak je způsobilým podkladem pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče.

K rozhodnutí Magistrátu města Jihlavy

22. Podkladem pro záznam bodů bylo rozhodnutí Magistrátu města Jihlavy, odboru dopravy, sp. zn. SZ-MMJ/OD/18384/2016 ve spojení s rozhodnutím Krajského úřadu Vysočina, oddělení ostatních správních činností, čj. KUJI 13919/2017, sp. zn. OOSČ 67/2017 OOSC/32, na jehož základě byly žalobci do karty řidiče zaznamenány 3 body za přestupek dle § 125 odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu ze dne 23. 8. 2016. Tato rozhodnutí nabyla právní moci dne 20. 2. 2017. Z rozhodnutí vyplývá, že žalobci byly zaznamenány 3 body za přestupek dle § 125 odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu (překročení nejvyšší povolené rychlosti), kterého se dopustil tím, že dne 23. 8. 2016 řídil automobil zn. M., reg. zn. X, na dálnici D1 mezi km 112-119 ve směru jízdy na Brno a překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy mimo obec na dálnici, přičemž celý průběh měření je doložen na CD jako videozáznam z digitálního rychloměru PolCam.
23. Žalobcem tvrzená nepřezkoumatelnost shora uvedeného rozhodnutí z důvodu, že nelze přesně určit místo spáchání přestupku, ani jeho podstatu, je lichá. Z obsahu spisu vyplývá, že žalobce dne 23. 8. 2016 ve 14:05 hodin řídil automobil zn. M., reg. zn. X, na dálnici D1 mezi km 112-119 ve směru jízdy na Brno a překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy mimo obec na dálnici, přičemž mu byla naměřena rychlost 160 km/hod. (max. dovolená rychlost v daném úseku činila 130 km/hod). Takto specifikované místo je dostatečným vymezením spáchání přestupku, místo spáchání nelze nikterak zaměnit pro jeho jedinečnost označení pozemní komunikace, kterou je D1 s vymezením kilometrovníků. Lze tak přesně zjistit místo a čas spáchání přestupku a rychlost jízdy žalobce. Rozhodnutí tak je způsobilým podkladem pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče.
24. Ze všech shora uvedených rozhodnutí vyplývá, komu a za jaké jednání byla pokuta uložena. Pokuty byly uloženy ve standardním správním řízení, nejednalo se o blokové pokuty. Žalobce je v rozhodnutích vždy identifikován jménem a příjmením, datem narození, adresou a případně i svým zástupcem (advokátem). Samotné přestupkové jednání je ve všech rozhodnutích řádně specifikováno.

25. Nedůvodné jsou rovněž žalobcovy námitky ohledně nenaplnění znaku materiální a formální stránky ve shora uváděných rozhodnutích a námitky, že k ohrožení majetku či života a zdraví může dojít i za dodržení ohleduplnosti účastníka.
26. Podle § 2 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o přestupcích“), platí, že přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin. Z tohoto ustanovení vyplývá, že znaky přestupku jsou stanoveny zákonem, přičemž přestupek je vymezen materiálním znakem, tedy že zaviněné protiprávní jednání porušuje nebo ohrožuje zákonem chráněné zájmy společnosti a formálním znakem, tedy že jednání je za přestupek označeno a vykazuje znaky stanovené zákonem, přičemž materiální a formální stránka přestupku musí být naplněna současně. Cílem a účelem zákona o silničním provozu je chránit bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích, tj. důležitý společenský zájem, přičemž postačí pouhé ohrožení tohoto zájmu, aniž by k následku skutečně došlo (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 118/2012 - 23 ze dne 27. 9. 2012). Pro úplnost městský soud uvádí, že *„[f]ormální znaky přestupkového jednání jsou koncipovány tak, aby naplňovaly v běžných případech i znaky materiální. Pouze v případě, kdy existují významné okolnosti, které vylučují, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti, nedojde k naplnění materiálního znaku přestupku a takové jednání potom nemůže být označeno za přestupek.“* (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 3 As 92/2014 - 32 ze dne 12. 2. 2015 a č. j. 5 As 104/2008 - 45 ze dne 14. 12. 2009). Právě vyslovené závěry platily v plném rozsahu také za účinnosti zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen „dřívější zákon o přestupcích“), účinného v době vydání předmětných rozhodnutí o přestupcích.
27. Žalobce shora popsaným jednáním naplnil skutkovou podstatu vytýkaného přestupku ve všech jeho znacích, přičemž nebyly přítomny významné okolnosti, které by vyloučily, aby byl jeho jednáním porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti. Žalobce překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem, přičemž k naplnění skutkové podstaty přestupku postačuje potenciální hrozba ohrožením, aniž by k následku skutečně došlo (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 118/2012 - 23 ze dne 27. 9. 2012).
28. Žalobcová námitka tak není důvodná, neboť stěžovatel svým jednáním naplnil formální i materiální znaky přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. Je sice pravdou, že k ohrožení majetku či zdraví může dojít i za dodržení ohleduplnosti účastníka, avšak je povinností řidiče jako účastníka silničního provozu počínat si tak, aby potenciální možnost ohrožení majetku či zdraví minimalizoval a je jeho povinností řídit se dopravním značením. Porušení povinnosti řídit se dopravním značením není přestupkem pouze v případě okolností upravených v příslušných právních předpisech (např. v případě krajní nouze a nutné obrany), kdy v daném případě okolnosti, které by odpovědnost žalobce vylučovaly, nenastaly.
29. Důvodná není ani námitka žalobce, že ve věci nebylo správními orgány nařízeno ústní jednání, neboť ve všech třech vytýkaných případech bylo ústní jednání nařízeno, avšak byly splněny podmínky pro projednání věci v žalobcově nepřítomnosti. Podle § 74 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (dále jen „dřívější zákon o přestupcích“), totiž platí, že *„[o] přestupku koná správní orgán v prvním stupni ústní jednání. V nepřítomnosti obviněného z přestupku lze věc projednat jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k projednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu.“*

K rozhodnutí Městského úřadu Velké Meziříčí

30. Městský úřad Velké Meziříčí nařídil na 12. 3. 2015 v 9.00 ústní jednání k projednání přestupku, ke kterému žalobce písemně předvolal. Předvolání mu bylo doručeno dne 2. 3. 2015. Žalobce se z jednání písemně omluvil z důvodu neočekávané péče o člena rodiny s tím, že omluvu doloží dodatečně. Proto správní orgán ústní jednání odročil na den 7. 4. 2015 v 9:00 hod., ke kterému žalobce opět písemně předvolal. Žalobce se opět omluvil ze zdravotních důvodů, přičemž předložil lékařskou zprávu. Správní orgán omluvu akceptoval a jednání nařídil na 4. 5. 2015 v 8:30 hod. Žalobce však dne 29. 4. 2015 doručil písemnou omluvu, že jednání se nemůže účastnit z důvodu služební cesty do zahraničí. Omluva žalobce nebyla ze strany správního orgánu akceptována, když předvolání k jednání bylo žalobce zasláno s dostatečným předstihem k tomu, aby si své pracovní záležitosti mohl uspořádat tak, aby se jednání účastni mohl. Omluva byla nedostatečná a nebyla náležitě doložena. Výslech žalobce správní orgán nepovažoval za nezbytný, a proto netrval na účasti žalobce na jednání a věc projednal dle § 74 odst. 1 dřívějšího zákona o přestupcích v nepřítomnosti žalobce.

K rozhodnutí Magistrátu města Prostějov

31. Magistrát města Prostějov nařídil ústní jednání na den 7. 4. 2016 v 13.00 hod. Dne 6. 4. 2016 mu byla doručena omluva žalobce, prostřednictvím jeho zmocněnce, v níž tvrdí, že má závažné zdravotní problémy, které jej nutí zůstat na lůžku a jeho zmocněnec má ve stanoveném termínu účast na jiném ústním jednání. Správní orgán však dospěl k závěru, že ačkoliv je omluva včasná, nebyla splněna jedna z podmínek řádné omluvy – doložení důvodnosti omluvy. Vzhledem k tomu, že do termínu jednání nebyla omluva nikterak doložena, považoval správní orgán stav tak, že žalobce se k jednání nedostavil, ač řádně předvolán. Výslech žalobce správní orgán nepovažoval za nezbytný, a proto netrval na účasti žalobce na jednání a věc projednal dle § 74 odst. 1 dřívějšího zákona o přestupcích v nepřítomnosti žalobce.

K rozhodnutí Magistrátu města Jihlavy

32. Magistrát města Jihlavy nařídil ve věci ústní jednání na den 7. 12. 2016. Žalobci bylo předvoláno doručeno dne 14. 11. 2016. Dne 5. 12. 2016 obdržel správní orgán do datové schránky plnou moc k zastupování v řízení o přestupku od JUDr. Radka Bechyně a současně jeho omluvu z nařízeného jednání, a to z důvodu kolize s jiným jednáním. Dále zástupce uvedl, že navrhuje doplnění dokazování o výsledch policistů. Správní orgán neprovedl výslech policistů pro jejich nadbytečnost, neboť dle listinných důkazů měl za spolehlivě prokázáno, že obviněný překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy na dálnici a na výzvu nepředložil řidičský průkaz. Zástupce neuvedl žádné konkrétní události, či konkrétní pochybení. Zjištěné přestupky byly řádně zdokumentovány a listinné důkazy byly správním orgánem řádně provedeny. Výslech žalobce správní orgán nepovažoval za nezbytný, a proto netrval na účasti žalobce na jednání a věc projednal dle § 74 odst. 1 dřívějšího zákona o přestupcích v nepřítomnosti žalobce.
33. Správní orgány tak ve všech případech postupovaly v souladu s dřívějším zákonem o přestupcích, neboť žalobcovy omluvy nebyly důvodné, a proto věc projednal v žalobcově nepřítomnosti. Městský soud neshledal na straně správních orgánů žádného pochybení, a žalobcova námitka nebyla shledána důvodnou.

34. Nedůvodná je nakonec také žalobcova námitka, že nebyly zjištěny jeho pohnutky vedoucí k přestupkovému jednání, neboť ty nemají z hlediska přezkumu napadeného rozhodnutí žádný význam. Žalobce si musel být vědom, jaká nejvyšší povolená rychlost v daném úseku je a ať už ji překročil úmyslně nebo nedbalostně, odporuje jeho jednání zákonu o přestupcích, podle nějž postačuje pro vznik odpovědnosti zavinění z nedbalosti (§ 3 dřívějšího zákona o přestupcích, § 15 odst. 1 zákona o přestupcích). V řízeních o přestupcích nebyly správním orgánem I. a II. stupně zjištěny žádné okolnosti, které by porušení povinnosti řídit se dopravním značením vylučovaly. Pro úplnost soud uvádí, že žalobce ani svou pohnutku nijak blíže nespecifikuje.

VI. Závěr a náklady řízení

35. Na základě výše uvedeného neshledal městský soud žalobu důvodnou, a proto ji zamítl v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s.
36. Výroky II. a III. o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 60 odst. 7 s. ř. s., neboť žalovaný byl ve věci procesně úspěšný a měl by tak právo na náhradu nákladů řízení, avšak věc týkající se dopravní agendy spadá do běžné agendy žalovaného, přičemž žalovaný je vybaven jak administrativním, tak i právním aparátem a věc nikterak nevybočuje z běžného rámce jeho agendy. Žalovaný navíc žádné náklady řízení nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

JUDr. Ing. Viera Horčicová
předsedkyně senátu